

[Chr. Ernst Christensen.]

kunne fortsættes under de forandrede Landbrugsforhold, som kræver Omsætning og øget Produktion.

Jeg har været i det heldige Tilfælde at have let ved at oversætte denne Udtalelse, fordi det er et Udsnit af den Ordførertale, jeg holdt i Foraaret, som Regeringsraad Söhrnsen-Petersen har holdt sig til, og i hvilken ogsaa Hovedformaalet med denne Udstykning er udtrykt. Nej, der ligger saa vist ikke noget Angreb imod tysk Nationalitet i dette Lovforslag, der vil blive haandhævet, saaledes som Lovene almindeligvis bliver det i vort Land, med fuld Retfærdighed til begge Sider.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg gentager, at vi er villige til en velvillig Behandling af Lovforslaget i det kommende Udvalg og haaber paa et godt Resultat.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsmi-
nister mente, at jeg i Slutningen af min
Tale i Formiddags havde truet den højt-
ærede Regering. Det har jeg ingenlunde
gjort. Jeg ved fuldt vel, at en Udstykning
i Sønderjylland kan foregaa, selv om dette
Lovforslag ikke bliver ophøjet til Lov, men
den kan jo ikke foregaa alene efter 4. Ok-
tober-Loven, deri tager den højtærede Mi-
nister fejl. Udstykning i Sønderjylland kan
foregaa under de Former, hvorunder man
hittil har udstykket i Sønderjylland. Det
kneb jo for den højtærede Minister i Sommer,
da Loven blev givet, at tiltræde de Be-
mærkninger, som kom til at staa i Betænk-
ningen, men det gled dog, og i Følge disse
Bemærkninger kan altsaa Udstykning fore-
gaa i Henhold til de forskellige Principper,
hvorefter Jord hittil har været udstykket
i Sønderjylland. Hvis den højtærede Mi-
nister vil gaa fra dette, saa vil han altsaa
gaa fra sine egne klare Udtalelser i denne
Sag. Men det, jeg sagde, er jo den virkelige
Sandhed, nemlig at den paatænkte Udstyk-
ning i Sønderjylland vil ikke kunne foregaa
paa den Maade og i den Udstrækning, som
vi alle sammen her ønsker, dersom ikke den
højtærede Minister vil vise Forstaaelse af
de andre Partiis Stilling i dette Spørgs-
maal. Vi ønsker lige saa fuldt og vel som
Regeringspartierne, at der skal ydes særlig
Hjælp dernede, for at denne Udstykning kan
blive etableret, men en saadan Hjælp vil ikke
kunne blive ydet, medmindre den højtærede
Minister viser Forstaaelse og Imødekomen-
hed overfor os. Derfor føler jeg mig
ogsaa forvisset om, at naar den højtærede
Minister faar tænkt sig noget om, saa vil

denne Imødekommenhed ogsaa blive vist,
og dette vil sikkert være til stor Fordel for
de Mennesker, der kan komme i Betragtning.

Til det ærede Medlem Hr. Schmidt,
der jo var noget højt oppe i sit Foredrag —
saa højt oppe, at det ærede Medlem sagde:
Vi finder os ikke i, at vore Ansøgere bliver
vist tilbage for de danske —, vil jeg gerne
sige, at jeg tror, det ærede Medlem skal
være noget varsom med her i dette høje
Ting paa nogen Maade at ville give Udtryk
for, at man nede i Sønderjylland fra dansk
Side paa nogen Maade har vist sig mindre
fair overfor Tyskerne. Det forekommer
mig, at hele Lovgivningen her fra dansk
Side har været af en saadan Art, at den
fuldt vel staar Maal med de Bestræbelser,
man fra tysk Side har udvist for de Danske,
som er blevet tilbage Syd for Grænsen.
Hvis det ærede Medlem i nogen Maade
vilde bestræbe sig for at faa indført lige
saa gode og sunde Forhold for de Danske
Syd for Grænsen, som vi her oppe fra har
tilvejebragt overfor de Tyskere, der findes
Nord for Grænsen, saa tror jeg, det ærede
Medlem vilde gøre sine Landsmænd en
ganske overordentlig stor Tjeneste. Jeg er
fuldstændig paa det rene med, at de Tyskere,
der er Nord for Grænsen, er danske Stats-
borgere, og det er altsaa den danske Rigs-
dags og Regerings Pligt at værne disse
Mennesker lige saa vel som vore egne, at
lovgive for dem lige saa vel som for vore
egne. Men naar man staar overfor den
Kendsgerning, som man i Virkeligheden
staar overfor, at der Syd for Grænsen finder
en Bostedserhvervelse Sted, hvorved man
i fuldt Omfang udelukker Danske, vil det
ærede Medlem kunne forstaa, at de Udtalelser,
han er fremkommet med i denne Sag,
paa ingen Maade kan være af den Art, at
de kunde faa os til at tage større Hensyn
til Tyskerne, end vi gør i Forvejen.

Holdgaard: Jeg finder heller ingen
Anledning til at komme ind paa en Omtale
af de Principper, hvorom vi ikke er enige;
de er jo drøftet tilstrækkeligt i de fore-
gaaende Dage, saa det er unødvendigt at
spilde Tiden paa det, men der er fremsat
nogle Udtalelser, som jeg finder Anledning
til at gøre nogle Bemærkninger til.

For det første fremkom det ærede
Medlem Hr. Schmidt med nogle Udtalelser,
hvori han gav Udtryk for, at det var, lige-
som man havde taget for lidt Hensyn til
Gaardmændene og Gaardmændenes Børn,
naar der blev udstykket i de sønderjydske
Landsdele. Dertil vil jeg gerne sige, at
efter det Kendskab, jeg har til Forholdene,